

[Martin Nielsen.]

20. august 1941, det skal jeg delvis lade ligge, men der er en mand i denne sal, som hverken kan forklare eller bortforklare sin stilling den 20. august 1941, og det er det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft talte fra denne talerstol på et tidspunkt, da flertallet af mit partis ledere allerede i 2 måneder havde været indespærret, på et tidspunkt da alle de andre blev jaget af danske og tyske i forening. Han talte, støttet af tyske bajonetter, fordi den tale kun kunne have været holdt, hvis han havde været stivet af af de tyske bajonetter. Det var ikke en mand, der følte sig i en ubehagelig situation, det var ikke en mand, der syntes, at her var noget, som måske nødvendigheden tvang rigsdagen til, men det var en mand, som med åbent sind, med glæde, tilfredshed, begejstret, gik til opgaven og slyngede sine skældsord mod de fangne kommunister.

Nu kommer det ærede medlem, som i hele slutningen af 1920'erne talte med italiensk accent, som talte tysk den 20. august, her med tydelig amerikansk accent og forlanger loyalitet af os. Jeg kan i hvert fald forsikre det ærede medlem, at min loyalitet strækker ikke til til endnu engang frivilligt at underordne mig det, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft tilsigter. Min loyalitet strækker ikke dertil. Jeg ved ikke, hvordan det ærede medlem har følt det gennem årene, hvordan han overhovedet moralsk har mod til at optræde i den rolle, han optræder i. Har det ærede medlem aldrig set på sine egne hænder? Har det ærede medlem ikke set pletterne? Så langt vil vor loyalitet ikke strække, og når man direkte udfordrer os på den måde, må man finde sig i — måske også af den grund, at vi kom tilbage fra en anden verden — at vi taler i et sprog, når vi direkte udæskes, som ellers ikke er god tone i dette ting. Og derfor bliver jeg nødt til at sige til det ærede medlem hr. Bomholt, som også her har talt meget svulstige ord: Hvordan følte det ærede medlem det egentlig at være næstformand i Dansk-tysk Forening? Hvordan følte det ærede medlem det egentlig at høre til inderkredsen i det eneste socialistiske parti i det undertrykte Europa, som i 5 lange år kunne græsse side om side med Gestapo, uden at der blev krummet et hår på deres hoveder? Som krigsforbryderprocesserne har oplyst os om, var det forbudt at gøre det.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Bomholt har ordet for en kort bemærkning.

Bomholt: Jeg synes, det er meget strengt, når det ærede medlem taler om det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts blodplettede hænder, og taler om min ære på den måde, det her finder sted. Det er fuldkommen utilladeligt. Jeg var ikke næstformand i Dansk-tysk Forening. Det ærede medlem ved det. Det ærede medlem taler her mod bedre vidende. Jeg var heller ikke medlem af bestyrelsen. Jeg indmeldte mig sammen med chefen for statsradiofonien og som dennes repræsentant. Det skete, efter at foreningen var stiftet, med medlemmer som departementschef Graae og teaterchef Hegermann-Lindencrone som kulturelle spidsfigurer. Der var ingen vej udenom for os fra statsradiofonien for ikke på forhånd at bringe os i defensiven. Vi modtog råd fra regeringens side. Det var hæderlige, men naive motiver, der førte til oprettelsen af denne forening. Jeg deltog ikke i dens arbejde og udmeldte mig straks efter den 29. august. Jeg har ikke angrebet det ærede medlem hr. Aksel Larsen for hans meddelelser til det tyske politi under besættelsen, agter heller ikke at gøre det, men jeg vil dog sige så meget, at det ærede medlem hr. Martin Nielsen er ikke kvalificeret til at bebrejde mig noget som helst.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Martin Nielsen har ordet for en kort bemærkning.

Martin Nielsen: Det ærede medlem hr. Bomholt skal hverken nu eller senere bestemme, hvad jeg er kvalificeret eller berettiget til. Jeg skal kun oplyse det ærede medlem om noget, som han måske ikke har muligheder for at fatte, men som dog er sandt. Selv dér, hvor vi havnede — og det ærede medlem ved, hvorfor vi havnede dér — var der mulighed for at lave en dansk-tysk forening. Selv dér var der muligheder for at søge et samarbejde. Selv dér var der muligheder for at avancere; selv dér var der mulighed for at avancere helt op til toppen — som bøddel. Vi afstod derfra. Det kostede os dyrt; men om det ærede medlem er i stand til at fatte det, ved jeg ikke.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Bomholt har ordet for en kort bemærkning.

Bomholt: Jeg påviste det urigtige i det ærede medlems ærerørige beskyldning mod mig. Det ærede medlem gentog ikke sin beskyldning, men han gav mig ikke nogen